

N:o 58.

Af herr **R. Eklundh** i Lund, *angående anslag för anställande af en assistent i matematik vid Lunds universitet.*

Vid Lunds universitet eger ett förhållande rum, hvilket knappast förekommer vid något annat universitet i Europa, nemligen att undervisningen i en så vidsträckt vetenskap som matematiken måste skötas af en enda ordinarie lärare. I Upsala finnes deremot utom den ordinarie professuren i matematik äfven en extra ordinarie dylik, och äfven i Lund har fordom funnits en adjunktur i ämnet, hvilken först för några år sedan, vid den siste innehafvarens bortgång, indrogs.

Att detta nu omnämnda förhållande måste menligt inverka på undervisningen i ämnet, är uppenbart. Då, enligt universitetsstatuternas § 124, den ordinarie professors föreläsningar framför allt måste »afse lärjungarnes sjelfständiga vetenskapliga utveckling», kunna desamma omöjligen på samma gång lämpas för de yngre, till universitetet nyss ankomne studenterna eller ens röra sig inom områden, hvilka för desse äro tillgängliga. Att saknaden af föreläsningar, lämpade just för desse yngres ståndpunkt och behof, måste särskildt inom en vetenskap af så abstrakt natur som den ifrågavarande försvåra deras arbete och sålunda förorsaka dem en ganska betydande tidsförlust, behöfver ej påpekas.

Denna olägenhet torde kunna i någon mån afhjelpas och sålunda en viktig förmån beredas dessa studerande genom ett ringa anslag, uppgående till ungefär samma belopp som en extralärarelön vid ett högre allmänt läroverk. Jag anser mig därför böra upptaga det af professorn i ämnet väckta samt af Lunds universitets matematisk-naturvetenskapliga sektion och större konsistorium under år 1897 förordade förslaget om anställande af en biträdande lärare eller assistent i matematik med uppgift att offentligt

föreläsa tre gånger i veckan och sålunda utfylla just den brist, som här framhållits.

Assistenter finnas redan förut i åtskilliga vetenskaper vid Lunds universitet. Det skall möjligen invändas, att deras uppgift ej är att föreläsa offentligt, utan att vägleda de studerande i sådana praktiska öfningar, som förekomma inom t. ex. fysik, mineralogi m. fl. vetenskaper.

Denna invändning är till en början ej faktiskt riktig, åtminstone assistenten i mineralogi har till sin uppgift bland annat just att föreläsa offentligt. Och för öfrigt förekomma, af bekanta skäl, inom matematiken ej sådana praktiska arbeten som inom de andra, nyss nämnda vetenskaperna; lärarens uppgift är der framför allt att med det lefvande ordets hjälp undanrödja de svårigheter, som möta den studerande.

På grund af det nu anförda vågar jag hemställa,

att Riksdagen måtte bevilja ett anslag till belopp af ett tusen femhundra (1,500) kronor på extra stat för år 1900 till aflöning åt en assistent i matematik vid Lunds universitet med skyldighet att offentligt föreläsa tre gånger i veckan.

Stockholm den 24 januari 1899.

Robert Eklundh.
